

konvertering från jernvägs- till statsobligationer — som sedan kanske i än större skala torde kunna till allmänt gagn utföras.

I afseende å alla närmare föreskrifter, som synnerligast i afseende å betryggandet af statens säkerhet kunna finnas erforderliga, får jag dels åberopa innehållet af mina föregående framställningar i nu ånyo väckta fråga, och dels åt Stats-Utskottet — dit jag begär att få denna motion remitterad — uppdrag — att äfven med någon ändring af hvad af mig föreslagits — göra de noggrannare bestämmelser, som för det uppgifna ändamålets vinnande kunna befinnas behöfliga.

Stockholm den 27 Januari 1880.

Carl Axel Mannerskantz.

N:o 44.

Af Herr **Nyström**: *Om beviljande för år 1881 af 300,000 kronor till anläggning af nya samt omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar.*

Under flere föregående riksdagar hafva motioner väckts derom, att det anslag, som Riksdagen ställt till Kongl. Maj:ts disposition för väganläggningar och omläggningar, måtte varda förhöjdt från 200,000 till 300,000 kronor. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har äfven hos Kongl. Maj:t gjort underdånig framställning i sådan syftning, samt i sist afgifna förslag till fördelning af vägbyggnadsmedlen för innevarande år uppgifvit de arbeten, till hvilka fullt beredda planer äro i styrelsens arkiv hvilande och hvilka styrelsen anser vara förtjenta af att i närmaste framtiden ifrågakomma att med statsbidrag understödjas. Dessa äro 41 stycken, upptagande en väglängd af 31 mil 26,173 fot, en beräknad kostnad af 978,725 kronor 29 öre och ett ifrågasatt bidrag af 638,975 kronor.

Då dessa siffror tyda derpå, att behofvet för den af Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen äskade förhöjningen är oafvisligt, får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen måtte bestämma,

att anslaget till anläggning af nya samt omläggning af backiga, eller eljest mindre goda vägar må för 1881 utgå med 300,000 kronor i stället för af Kongl. Maj:t äskade 200,000 kronor,

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

J. E. Nyström.

N:o 45.

Af Herr **Almqvist**: *Om ändring af Kongl. Förordningen den 21 December 1857 angående straffarbete och fängelsestraffs verkställande i enrum.*

Ehuru olika åsigtarna äro i fråga om lämpligaste sättet för utkräfvande af straff, så råder dock blott *en* mening derom, att der-vid bör så ordnas, att den dömda icke genom verkställighet af straffet lider försämring till kropp eller själ, till försvårande af hans framtida ärliga utkomst. Det är ock allmänligen känt, att detta svårligen kan förhindras, om fången längre eller kortare tid hålles i gemenskap med andra fångar. Detta var väl insedt redan, då nu gällande strafflag utarbetades; men begränsning i tiden för straff i enrum påkallades då likväl af två omständigheter: *den ena* att, i enlighet med det då kända Filadelfia-systemet, med ensamhetsfängelse förutsattes, att fången fortfarande skulle hållas i cellen, afskild från gemenskap